

ledes, at de stedlige Myndigheder have sagt, at de endnu betragte denne Skole som nødvendig. Jeg har nemlig udtrykkelig spurgt derom i Anledning af dette Forslag, og det blev udførlig motiveret, at de ikke kunde undvære Understøttelse. Om den Skole, som nu er bleven bevilget til Uddannelse af Lærere i Forstolen, med Tiden kan bringe det dertil, at man kan undvære den, er et Spørgsmaal, som endnu ikke kan afgøres. — Jeg vil dernæst bemærke med Hensyn til den dramatiske Elevskole, at jeg tror, at man maa sige, at det er et af de Punkter, som ikke bør forsvinde, thi der er for den sceniske Kunst i Almindelighed og det tekniske Grundlag for dennes Udvikling jo ikke gjort meget. Der er kun gjort dette, den dramatiske Elevskole. Naar man sammenligner det med, hvad der er gjort for andre Kunstretninger og Kunstarter, saa vil man dog vist finde, at dette er meget beskedent, og at det vilde være en Opgivelse af en af de Virksomheder, som Staten efter min Mening bør udfolde, hvis man lod den dø. — Og hvad endelig, for at omtale alle disse gamle Stridsspørgsmaal, Tilskuddet til Fødsels- og Plejefødselsanstalten angaar, saa bliver det jo nødvendigt, at dette maa bevilges, thi man kan ikke opretholde Fødsels- og Plejefødselsanstalten uden dette Tilskud, efter som de Midler, der ere til Raadighed, ere Legatmidler, som alle ere bundne, og som Regeringen ikke kan røre ved, tage Kapital af.

Jeg har i det andet Ting udtalt, at jeg ikke i og for sig har særdeles imod og heller ikke er fremmed for Tanken om, at man med Tiden maatte komme til en Forhøjelse af Kontoen til Understøttelse af Kvinder, der uddannes til Lærere, men jeg mener med den ærede Ordfører, at det vil dog være at foregribe Spørgsmaalets Løsning, naar man nu udelukkende til Fordel, som det jo er og maa blive, for denne private Uddannelse vil votere en Bevilling samtidig med, at man dog maa betragte Oprettelsen af en Statskole som et Spørgsmaal, der staar paa Dagsordenen, — og jeg har jo for min Person udtalt, at jeg ikke kan opgive Tanken derom — der vel ikke skulde fortrænge den private Undervisning — det har aldrig været Meningen —, ikke konkurrere med den private Undervisning, men deltage med den til Opnaaelsen af Formaa-

let. Jeg tror, man vilde faste et for stærkt Lod i Bægtkaalen til Fordel for den private Uddannelse, hvis der paa dette Aars Finanslov bliver vedtaget en saadan Forhøjelse. Jeg slutter mig derfor til Flertallets Forslag om atter at vende tilbage til de 15,000 Kr.

Der er ingen Grund for mig til at omtale Endringsforslagene under Nr. 9 eller Nr. 10, som er en Røttelse, men jeg skal med Hensyn til Nr. 12 udtale, at det forholder sig ganske vist saaledes, som den ærede Ordfører sagde, at disse 10,000 Kr., her er Tale om, danne et Led i hele den Lønnings- og Honoreringsordning, som finder Sted ved Teatret, og at det ikke kan undgaa at bringe Forstyrrelse i det hele, naar man bringer Beløbet ned under den oprindelig bevilgede Sum af 10,000 Kr. Denne Sum er ogsaa sædvanemæssig, thi den har staaet særlig til Teaterchefens Raadighed, saa længe overhovedet Budgettet har været paa Finanslovsforslaget. Det, at Bevillingen blev nedsat, vilde saaledes være et Brud paa det Princip, at de sædvanemæssige hjemlede Poster ikke bør nedsættes. Ja, for saa vidt som det saa er bragt i Forbindelse med Spørgsmaalet, om der vises Tillid eller Mistillid til Teaterstyrelsen, saa drejer det sig jo i hvert Fald her ved Finanslovens Behandling kun om Tillid eller Mistillid med Hensyn til Teatrets finansielle Styrelse, og jeg ser heller ikke nogen Grund for mig til at tale om noget som helst andet. Der vil jeg da bemærke, at uagtet naturligtvis den finansielle Teaterstyrelse ikke kan tage Boteringen af disse yderligere 4,000 Kr. til Indtægt som Tillidsvotum, saa kan jeg paa den anden Side ikke andet end forvare mig i alt Fald imod den Bedømmelse af den finansielle Styrelse, som blev draget frem af den ærede Ordfører, thi jeg tror, at Teaterstyrelsen med Hensyn til den finansielle Styrelse er egentlig bedst garderet. Det forholder sig saaledes, som jeg nærmere skulde kunne oplyse, naar det en Gang kommer til udførlig og grundig Behandling, med Hensyn til Nedgangen paa Indtægtsiden, at Sandsynligheden er for, at den skuldes Omstændigheder, hvorfor Teaterstyrelsen ikke kan have noget Ansvar, og at Tilvæksten paa Udgiftsiden bevislig for den allerstørste Del skuldes Omstændigheder, hvor over Teater-